

[Miljøministeren]

en plan om fælles initiativer for Kattegat, og dér er vores handlingsplan jo et godt redskab at have med. Vi arbejder bilateralt også, men vi har sandelig også forsøgt nu så hurtigt som muligt at få trukket disse problemer meget stærkt ind både i Østersøkonventionen og i arbejdet omkring Nordsøen.

Til sidst vil jeg godt lige kommentere udtalelserne fra de ordførere, der har været inde på det, der forestår med hensyn til formandskabet for EF. Det er jo sådan, at vi skal overtage formandskabet i andet halvår af 1987, og jeg vil understrege, at der er tale om en ganske særlig mulighed for at fremme de sager og synspunkter, som efter dansk opfattelse er væsentlige. På miljøområdet vil vi under formandskabet give højeste prioritet til forslag, som harmonerer med dansk miljøpolitik, og i den forbindelse særlig til de problemer, som vi ikke kan løse alene på nationalt plan, men hvor et fællesskabsinitiativ er nødvendigt.

En høj prioritering indebærer naturligvis, at vi forbereder os særlig grundigt for at være i stand til aktivt at skubbe på for at nå resultater. Den høje prioritering betyder naturligvis også, at behandling i EF-Rådet fremskyndes så meget, som det overhovedet er muligt.

De emner, vi vil prioritere særlig højt fra dansk side, vil være vandområdet og bekæmpelse af luftforurening. Der er meget vigtige spørgsmål på kemikalieområdet, som også vil få høj prioritet, og jeg vil også nævne beskyttelse af ozonlaget og forslaget om klassificering og mærkning af farlige præparater. Kommissionen har varslet forslag til forbedring af den nukleare sikkerhed. Det er generelt set et område, som vi også i Danmark prioriterer meget højt, og eventuelle forslag om bindende sikkerhedsnormer vil derfor blive fremmet mest muligt.

Jeg har her nævnt de fleste af de forslag, som vi vil prioritere højt; lad mig slutte af med at tilføje Rådets behandling af det 4. miljøhandlingsprogram. Hvis ikke behandlingen færdiggøres under det belgiske formandskab, så vil vi gøre, hvad vi kan for at få dette politiske grundlag for EFs miljø samarbejde gjort færdig til efteråret. Vi er opmærksom på de fordele, en aktiv og offensiv anvendelse af formandskabet indebærer, og jeg skal da sige til sidst, at vi selvfølgelig glæder

os til at arbejde under de nye forhold med hensyn til Artikel 100 A.

Margrete Auken (SF):

Først af alt vil jeg selvfølgelig takke for debatten og ikke mindst dens resultat. Det har været en fantastisk oplevelse, at der kom så stor en opbakning til den dagsorden, som indebærer en meget stærk opstramning af det internationale miljøarbejde.

Det er tydeligvis også påkrævet. Det, jeg siger nu, skal ikke opfattes som nogen form for hån og spot, for det er svært at følge med i alt, men debatten bærer jo præg af, at dette er et område, man sjældent beskæftiger sig med, og hvor der i almindelighed er grønt lys for alskens påstande. Ikke alle var på niveau med hr. Ove Jensen, som syntes, der var frit slag for tal, men det har været ganske underholdende at opleve den danske selvglæde for så stærk udblæsning, som den er kommet frem her i dag, og hvorefter vi jo altså i den grad skulle være foregangsland.

Hr. Gade nævnte nogle af de tal, som er de mest autoriserede, vi har. Danmarks rolle i Helsingforskonventionen er ikke flatterende, og i en række andre sammenhænge er det stadig væk også temmelig skralt. F.eks. er Danmark nettoeksportør af svovldioxid, det tror jeg ikke vi skal glemme. Jeg mener ikke, selvglæde er den bedste form for glæde at gå ud til andre lande med; lidt anstændighed og lidt realisme og fejen for egen dør og alt det dér er nok den bedste metode. Eksemplets magt må være et af de magtmidler, som vi i hvert fald har til vores rådighed, og så dyrt det også er, så er det noget, et lille land kan gøre.

Jeg har ingen ønsker om at stå her og give yderligere belæring om, hvordan det samarbejde foregår; det kan vi tage op ved anden lejlighed. Jeg mener f.eks., det var en god idé, om vi satte det på dagsordenen for det seminar, vi skal have i miljøudvalget om den internationale miljøpolitik. Der er flere af os, der har talt om, at vi faktisk trænger til at få det grundigt gennemdrøftet ikke bare med hinanden, men også med de involverede embedsmænd. Lad det være sagt først.

Så var der lige et par udtalelser fra nogle af ordførerne, jeg lagde mærke til. Hr. Ahlmann-Ohlsen havde bemærket, at der ikke var smogalarm i DDR; det kan skyldes, at